

XIV- Vers la demostració de la catalanitat del Quixot. Uns noms clarament d'origen català.

El Quixot al Principat de Catalunya.

Barcelona, punt culminant del llibre;

Monjui, és Montjuïc.

Roque Guinart, en **Perot Roca Guinarda**, Podem observar com pot canviar un nom català al ser passat al castellà, ningú mai no ha dit que no fos aquest personatge, és a dir segons el literal publicat, s'ha entès, i acceptat tradicionalment, però en molts altres casos hi ha dificultats de que hom reconegui el fenomen.

Per veure com funciona el sistema de desfiguració i alteració de l'obra veiem com l'anomena la Claudina Jerònima: "Roque" (recordeu Pot Làpice- la Pica o Miquel Verí), si no sabéssim qui és el personatge representat no el trobaríem pas, les especulacions no portarien a res.

Roca Guinarda per al poble català és un Guerriller i heroi i és un bandoler per al funcionaris del rei. Per als catalans és la resistència

També podem veure com queden els personatges del "Tirante el blanco" no coneixeu per un altre nom na Placerdemivida? Personatge d'una obra publicada pels castellans com a anònima i tinguda amb traïdoria per clàssica castellana; malgrat que el mateix editor la havia publicat en l'original català i amb el nom de l'autor. Senyors, no s'hi val a badar.

Claudina Jeronima, filla de Simon forte, si és un català serà Simó Fort.

Don Vicente, fill de Claquel Torrellas, que és Claquel?, Serà Vicenç-t Claquell Torrella(e)s.

Miomar de Quiñones, muller del regent de la vicaria de Nàpols. Un càrrec català, exercit per un Aragonès, o més lògicament i presumible per un castellà. Miomar és un nom germànic, però tenint en compte que els castellans s'estan quedant el Mediterrà i l'imperi català, és normal que algú digui que els castellans van al "**mio mar**", segurament que en l'original català fos en castellà, per l'expressivitat.

Cadells i **Niarros**, els dos bàndols o partits al principat de Catalunya, estan posats en català, ja que **Nyerros** pot ser pronunciat amb a en comtes d'e, i en castellà no diuen "ni" per dir "ny", si escolten la pronunciació, ho escriuen "ñ", només si llegeixen poden pronunciar la i del dígraf ny, com els que diuen "Monseni" per Montseny. El que és clar és que no usa una forma més

castellanitzada i deformant com seria l'adaptació fonètica correcta en castellà, **ñarros** o encara més **ñarros** si escriuen parant l'orella.

Antonio Moreno, l'hoste del Cuixot a Barcelona, Qui i què és aquest personatge? Tenim gent notable en aquella època amb cognom Castellà o Aragonès i no català, per exemple començant entre els poetes veiem: Joan Ferrandis d'Herèdia, Pere Martínez, en la noblesa, els Bobadilla, Mendoza... També és interessant que a València hi hagi un Moreno literàriament important, com veien en la carta a Mossèn Joan Moreno obra de Roís de Corella. També podria ser Antoni Moré, àdhuc Morer.

Aquest nom no sé si amb cap relació real amb el que Cervantes ens explica, no és nou en la història de Catalunya ja que { més de cent anys abans}, Mossèn Joan Moreno notari de València, és un amic del poeta Bernat de Fenollar que amb un diàleg amb ell, inicia *lo procés de les olives*, i que també participa a l'obra considerada continuació, *lo somni de Joan Joan*, junt als poetes Artés i Sabater.

Tal com està explicat és incomprendible o explica sense gesticulacions alguna clau de la política de l'època, però és que costa molt entendre que el contacte del "bandit" i revoltat Rocaguinarda a la capital, sigui un important cavaller amb fàcil accés al virrei i a la cort de Madrid.

El virrei de Catalunya: Virrey i Visorrey, que de les dues formes és escrit, aquest tipus de dualitat és un fet força habitual en tota l'obra.

La més alta autoritat que apareix en l'obra. I el veiem exercint el seu poder.

Barcelona.

Punt culminat i clímax de tota la història

Pedro Noriz. Pere Norís.

Cavaller de la blanca luna, es el batxiller Sansón Carrasco.

Bernardino de Velasco, conde de Salazar, persona a càrrec de l'expulsió dels moriscs.

La tornada a casa.

Don Álvaro Tarfe, personatge del Quixot d'Avellaneda.

Gossos Barcino i Butrón, del Barcino ens diuen que és un animal de pel blanc, marronós i vermellós, per a mi és el nom de Barcelona en llatí.

Lluís Mª Mandado i Rossell
Recercador i col·laborador de CCH